

Z rozhodovacích důvodů vysvítá, že rozsudek sprostňuje obžalovanou z obžaloby pro přečin podle § 486 tr. zák. vůbec, tedy zřejmě z obžaloby pro přečin podle § 486, čís. 1 a 2 tr. zák., také proto, že se ke skutkové podstatě přečinu podle § 486 tr. zák. vyhledává, by tu byla nějaká škoda, že však tu prý škody není, ana obžalovaná nabídla ve vyrovnacím řízení věřitelům 55% kvotu jejich pohledávek, splatnou do 8 dnů od roku vyrovnávacího, že věřitelé na toto vyrovnání přistoupili, že vyrovnání to bylo vyrovnacím soudem potvrzeno, a že obžalovaná zaplatila pak věřitelům podle vyrovnání 55% kvotu jejich pohledávek, takže jim není podle § 55, správně § 53 vyrovnávacího řízení již nic dlužna. Tu napadá stížnost rozsudek právem důvodem zmatečnosti podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. Rozsudek má pravdu, tvrdě, že přečin podle § 486, čís. 2 tr. zák. předpokládá způsobení škody; neboť ke skutkové podstatě tohoto přečinu se vyhledává, by pachatel poškodil z nedbalosti způsobem v tomto ustanovení zákona uvedeným své věřitele nebo jejich části. Také přečin podle § 486, čís. 1 tr. zák., jehož zákonná definice se nezmiňuje o způsobení škody, je ve skutečnosti rovněž deliktem, jehož podstata záleží ve způsobení škody; neboť přivodění neschopnosti platiti, která jest znakem skutkové podstaty tohoto přečinu, znamená zpravidla poškození věřitelů (Löffler str. 524). Rozsudek je však na omylu, posuzuje tuto otázku nikoli podle stavu v době, kdy se obžalovaný dopustil činů mu za vinu kladených, nýbrž podle stavu, který nastal teprve později tím, že došlo k vyrovnání soudem potvrzenému, pokud se týče k splnění jeho podmínek se strany obžalované. Přečin podle § 486 čís. 1 tr. zák. je dokonán, jakmile dlužník několika věřitelů přivodil z nedbalosti svou neschopnost platiti, a přečin podle § 486 čís. 2 tr. zák. je dokončen, jakmile dlužník, jsa si vědom své platební neschopnosti, předsevzal nebo opomenul předsevzí některý z úkonů v § 486 čís. 2 tr. zák. vypočtených a tím poškodil z nedbalosti své věřitele nebo jejich část. Dodatečným zahájením vyrovnávacího řízení neodčiní se nastavší trestnost ani, když věřitelé na vyrovnání přistoupili, když vyrovnání bylo příslušným soudem potvrzeno a když dlužník závazkům mu uloženým dostál. (Rozh. č. 1660 sb. n. s.). Bylo tudíž, aniž bylo třeba obírat se dalšími výtkami stížností rozsudku s hlediska důvodu zmatečnosti podle § 281 čís. 5 tr. ř. činěnými, odůvodněné zmateční stížnosti vyhověti, napadený rozsudek zrušiti a věc vrátiti soudu první stolice, by o ní znovu jednal a rozhodl (§ 288, odst. druhý čís. 1 a 3 tr. ř.).

Čís. 3121.

Vyšetřovací vazbu nelze započítati do trestu smrti (§ 55 a) tr. zák.).

(Rozh. ze dne 22. května 1928, Zm I 280/27.)

N e j v y š š í soud jako soud zrušovací vrátil spisy nalézacímu soudu s připomenutím, že vyšetřovací vazbu do trestu smrti započítati nelze — viz i doslov § 55 a) tr. zák., týkajícího se toliko trestu na svobodě a trestů peněžitých.